U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Petra Mikeše a soudců Jitky Zavřelové a Michala Maznace v právní věci žalobce: **V. M.**, zastoupený JUDr. Ing. Jiřím Špeldou, advokátem se sídlem Šafaříkova 666/9, Hradec Králové, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 7. 2019, čj. OAM-24/LE-LE05-ZA13-2019, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 20. 7. 2020, čj. 43 Az 15/2019-22,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Ustanovenému zástupci žalobce JUDr. Ing. Jiřímu Špeldovi, advokátovi, **se přiznává** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů ve výši **4 114 Kč**, která mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Žalobce (dále „stěžovatel“) podal 22. 1. 2019 žádost o udělení mezinárodní ochrany. Žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím rozhodl o žádosti tak, že stěžovateli mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a, § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále „zákon o azylu“) neudělil. Proti tomuto rozhodnutí podal stěžovatel žalobu, kterou Krajský soud v Hradci Králové shora uvedeným rozsudkem zamítl.

[2] V řízení o mezinárodní ochraně stěžovatel uvedl, že se zadlužil u banky kvůli koupi bytu a u soukromé osoby kvůli podnikání. Půjčky nebyl schopen splácet. Proto odjel do Ruska za prací, nedostal však řádně zaplaceno. Po návratu do Arménie dluh narostl a soukromí věřitelé žádali splacení dluhu. Volali mu, chodili k němu domů a verbálně mu vyhrožovali, což negativně působilo i na jeho děti. Splátkový kalendář se u banky sjednat nepokoušel, ani se neobrátil na policii kvůli vyhrožování se strany soukromých osob. V ČR chce pracovat, aby mohl zpět vykoupit svůj byt a auto. Má tu i rodiče a sestru.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[3] Proti rozsudku krajského soudu podal stěžovatel kasační stížnost. Tvrdí, že žalovaný i krajský soud bagatelizovali jeho ohrožení v zemi původu a na základě nedostatečných informací stěžovateli vyčítali, že se neobrátil na příslušné orgány v zemi původu. Tím by si ale stěžovatel pouze přitížil a ničeho pozitivního by nedosáhl. Krajský soud své závěry náležitě neodůvodnil.

[4] Žalovaný navrhl odmítnutí kasační stížnosti pro nepřijatelnost, popřípadě její zamítnutí pro nedůvodnost. Odkázal na obsah svého rozhodnutí i celého správního spisu.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[5] Jelikož jde o věc mezinárodní ochrany, zabývá se Nejvyšší správní soud v souladu s § 104a s. ř. s. otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak, odmítne ji jako nepřijatelnou. K podrobnějšímu vymezení institutu přijatelnosti kasační stížnosti ve věcech mezinárodní ochrany (azylu) Nejvyšší správní soudu pro stručnost odkazuje na své usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS. Sám stěžovatel netvrdí, v čem okolnosti jeho případu splňují podmínky přijatelnosti ve smyslu tímto usnesením vymezených kritérií.

[6] Nejvyšší správní soud v projednávané věci neshledal přesah vlastních zájmů stěžovatele. S tvrzeními uvedenými v žalobě se na základě judikatury Nejvyššího správního soudu přesvědčivě vypořádal krajský soud v bodech 14 až 20 napadeného rozsudku. Přijatelnost kasační stížnosti tedy předně nezakládá námitka stěžovatele, že se krajský soud dostatečně nezabýval obavami uváděnými stěžovatelem, ani odkaz na nedostatečně odůvodněný rozsudek krajského soudu. Krajský soud totiž na žalobní body přiléhavě reagoval a odpovídajícím způsobem je vyvrátil. Krajský soud se tak v řízení nedopustil zásadního pochybení, které mohlo mít dopad do hmotně-právního postavení stěžovatele.

[7] Pokud stěžovatel tvrdí pronásledování ze strany soukromých osob (jeho věřitelů), které mu vyhrožovaly, pak k této otázce již existuje četná judikatura kasačního soudu, podle níž musí u soukromých osob jako původců pronásledování nebo vážné újmy přistoupit k samotnému pronásledování také záměrná nečinnost státních orgánů či jejich neschopnost poskytovat ochranu před původci pronásledování (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu z 22. 12. 2005, čj. 6 Azs 479/2004-41, ze 14. 6. 2007, čj. 9 Azs 49/2007-68, nebo z 31. 10. 2008, čj. 5 Azs 50/2008-62). Vyhrožování ze strany soukromých osob nelze považovat za pronásledování nebo vážnou újmu ve smyslu zákona o azylu, jestliže ze zpráv, které byly podkladem pro rozhodnutí správního orgánu, vyplývá, že politický systém v zemi původu dává občanům možnost domáhat se ochrany svých práv u státních orgánů, a tyto skutečnosti nebyly v řízení vyvráceny (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 10. 2008, čj. 4 Azs 38/2003-36). V dané věci z podkladů obsažených ve správním spise vyplývá, že byť se arménská policie potýká s problematikou korupce,

konflikty mezi soukromými osobami normálně řeší. V situacích, kdy jsou do konfliktu zapojeni „dobře situovaní lidé“, jsou občané méně ochotni se na policii obracet. Stěžovatel však nikdy neuvedl, že by se právě o takovou situaci mělo jednat.

IV. Závěr a náklady řízení

[8] Nejvyšší správní soud neshledal v posuzované věci přesah vlastních zájmů stěžovatele. Proto kasační stížnost odmítl jako nepřijatelnou podle § 104a s. ř. s.
[9] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle úspěchu ve věci v souladu s § 60 odst. 1 větou první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. (k tomu srov. bod 53 usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 25. 3. 2021, čj. 8 As 287/2020-33, a bod 18 usnesení NSS ze dne 16. 6. 2021, čj. 9 As 83/2021-28). Stěžovatel nebyl v řízení o kasační stížnosti úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, jemuž by jinak právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti svědčilo, soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

[10] Stěžovateli byl v řízení pro řízení před Nejvyšším správním soudem ustanoven zástupcem JUDr. Ing. Jiří Špelda, advokát. Podle § 35 odst. 10 s. ř. s. platí v takovém případě odměnu advokáta včetně hotových výdajů stát. Ustanovený zástupce učinil v řízení před zdejším soudem jeden úkon právní služby: písemné podání ve věci samé ve smyslu § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu, kterým bylo doplnění kasační stížnosti. Za jeden úkon právní služby zástupci náleží mimosmluvní odměna ve výši 3 100 Kč [§ 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bodem 5 advokátního tarifu], a dále paušální náhrada hotových výdajů v částce 300 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Jelikož je zástupce stěžovatele plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se částka odměny o 21 % sazbu této daně, tj. o 714 Kč. Celková výše odměny ustanoveného zástupce tak činí 4 114 Kč. Tato částka mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů ode dne právní moci tohoto usnesení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 3. srpna 2021

Petr Mikeš
předseda senátu